

Klara

Izstopila je iz avtobusa in se odpravila proti domu. Njen mlajši bratec je bil doma, saj je zbolel in mati je ostala z njim. Pred vhodnimi vrati je pozvonila, vendar nihče ni odprl vrat. Iz torbe je izvlekla ključke in jih vstavila v ključavnico. Vrata so se hitro odprla, a nikogar ni bilo videti. Slišala je jok, ki je prihajal iz sobe njenega bratca. Zvit je bil v klopčič. Stekla je k njemu in v svoje roke vzela njegov obraz. Njegova lica so bila rdeča in mokra od joka. Takoj ga je vprašala: »Jaka, kaj se je zgodilo? Kje je mama?«. Ni ji odgovoril, saj je histerično jokal. Na njegovem licu je videla rdeč odtis roke, ki ni bila njena. Stekla je v dnevno sobo, kjer je videla razbito vazo. Jaka joče, na njegovem licu je odtis roke, razbita vaza in mame ni bilo doma. Vse ji je bilo jasno.

Klarino življenje je navzven zgledalo preprosto. V šoli je bila zelo delavna in uspešna, imela je štiri prijatelje, s katerimi si je bila zelo blizu. Večino časa se je smejala, včasih pa je bila slabe volje kot vsaka druga oseba. Njeno življenje res ni bilo slabo, ampak tudi prav lepo ni bilo. Imela je namreč ločene starše. Do tega je prišlo nekaj mesecev po rojstvu njenega bratca. Njen oče je veliko delal. Za mamo in otroka skoraj ni imel časa in doma je bil vse redkeje. Njeno mamo je to zelo razžalostilo, da je začela kupovati vedno več steklenic vina in drugih pijač in se začela s tem tolažiti. Postala je vse bolj agresivna in nesramna. Prepiri so bili že vsakodnevni, dokler ni bilo očetu dovolj in se je odločil za ločitev.

Od takrat je bila njuna mati bolj vesela. Z njima se je pogovarjala, ju peljala na veliko izletov, se z njima igrala ... Vse je bilo lepo in zabavno, dokler ni imela slabega dne. Bila je zelo spremenljivega značaja. Lahko je bila vesela in sproščena, v trenutku pa so se lahko vsa čustva spremenila v jezo. Vedno je mislila, da bo jezo odplahnila z alkoholom. Večkrat je prišla pozno domov pijana in jezna. Svojo jezo pa je sproščala nad svojim sinom. Kričala je na njega, ga zmerjala, loputala z vrati ... Čeprav ga je imela rada, je vseeno velikokrat v jezi mislila, da je on kriv za njeno ločitev. Mama se je zavedala svojih grehov in se trudila to popraviti. Večkrat se je opravičevala, jima kupovala različne stvari ... Klari se je izpovedala, da ji je žal, da se tako obnaša, da toliko pije, ampak da se počuti takrat sproščeno, ko je njena glava polna te omame in ne le težkih misli.

Ta dan se je mama vrnila domov pozno popoldne. V tem času je Klara umirila Jako, naredila svojo nalogo in pospravila koščke razbite vaze. Mama je ni niti pozdravila in je zdrvela proti Jakovi sobi. Klaro je bilo strah, kaj se bo zgodilo, zato je stekla za njo. Jaka in mama sta skupaj sedela na postelji, bila sta objeta in nasmejana. Prav oddahnila si je.

Naslednji dan se je Klara z Jako odpravila v šolo. Njega je pustila pred vrati prvega razreda, sama pa je nato stekla po stopnicah, se preobula in odšla proti razredu. Medtem ko je hodila po hodniku, je plakat na panoju pritegnil njeno pozornost. Na njem je pisalo: »40 dni brez alkohola«. Pri pouku je komaj sledila in veliko mislila o plakatu in tej akciji. Odločila se je, da se bo z mamo poskusila pogovoriti in jo prepričati, da sodeluje.

Doma je komaj čakala, da se mama vrne, saj je bila zelo vzhičena. Po dolgem času je končno le prišla domov. Niti preobleči ji ni pustila, takoj jo je zvelkla k jedilni mizi. Takrat pa jo je bilo sram začeti pogovor. Bila je vesela, da je njena mama bila dobre volje, saj si ni predstavljala, kako bi se lahko to končalo. Ko je zbrala pogum, je začela: »Preden ti povem, te prosim, da se ne jeziš, samo počakaj, da povem do konca. Včeraj, ko sem prišla domov, me je zelo prizadelo, ko sem videla Jako.

Upam, da se tudi ti strinjaš, da so stvari res šle predaleč. Danes sem v šoli videla plakat o akciji »40 dni brez alkohola« in mislim, da bi bilo pametno, da o tem resno premisliš.«

Nekaj časa je ostala mama brez besed. Na obrazu se je videlo, da je bila presenečena. Čez čas pa se je le oglasila: »Prav imaš. Mislim, da bi bilo pametno.« V očeh so se ji nabirale solze in glas se ji je začel lomiti. »Oprosti, Klarica. Nisem te hotela prizadeti. Kako močno sem prizadela šele Jako.« Solze so ji tekle po licih. Klara je stopila k njej in jo objela. »Mislim, da je prva stvar, ki jo moramo narediti, če se tega lotimo za prav, da zlijemo stran vse, kar si kupila.« Mama ji je tiho prikimala. Skupaj sta se odpravili v kuhinjo, kjer sta se srečali z raznovrstnimi steklenicami. Mama se je malo zadrževala, kot da ni bila prepričana v to, kar počne. Klara jo je nežno stisnila za roko. Vsaka od njiju je vzela nekaj steklenic s police in vsebino so zlile v lijak. To je trajalo kar nekaj časa.

»Mami, akcija se začne jutri. 40 dni ne smeš piti in niti kupovati alkoholnih pijač. Mogoče ti bo pomagalo, da se boš lažje odvadila,« je rekla Klara.

Naslednji dan je v šoli Klara šla do svoje najboljše prijateljice. To je bila oseba, ki ji je lahko vse zaupala. Povedala ji je, kaj se je zgodilo nekaj dni nazaj in o akciji. Njuni mami delata skupaj, zato se je odločila, da jo bo vprašala, če lahko njena mama vsaj malo pazi, da bo mama lažje preživela te dni.

Klarina mama se je močno trudila. V zadnjih nekaj letih je s pitjem postala že obsedena, zato se ji je bilo težko odreči tej navidezni tolažbi. Njena najboljša prijateljica ji je večkrat rekla, kako je njena mama poskušala kaj spiti. Na srečo ji je to kdo vedno nekako preprečil. Njeno razpoloženje pa je nihalo. Bila je žalostna in brezvoljna. Klara je Jaki povedala, naj se z mamo ne obremenjuje, saj dela nekakšen 'poskus' in če kriči na njega oz. ga zmerja, ne misli resno. Bili so dnevi, ko je bila razigrana, vesela in se je bolje počutila, včasih pa je prišla vsa potrta in vse, kar si je želela, je bila steklenica. Vsi so ji pomagali in z njihovo pomočjo ji je uspelo. Na zadnji dan je Klara mami kupila majhno torto in vsi so skupaj proslavili velik uspeh. Klara je videla, da vse, kar je mama potrebovala, je bilo to, da je ob njej nekdo, ki ji bo stal ob strani in ji pomagal.

Zvečer, ko je mama že ležala v postelji, se je k njej ulegla tudi Klara. »Kako hudo je bilo?« jo je vprašala. »Na začetku je bilo zelo hudo in na pol poti sem se skoraj zlomila, ampak sem preživela. Ko sem videla tebe in Jako, kako vesela sta in se boljše počutita ob meni, mi je dalo to dodatni zagon, da se odrečem tej nezdravi razvadi. Danes sem tudi šla na pregled k zdravniku in so mi rekli, da je moje zdravje v boljšem stanju kot prej. Ni velike razlike, ampak je vseeno opazna. Tudi sama se boljše počutim.«

»Zelo sem vesela zate in kar tako naprej. Tudi jaz sem opazila, da zgledaš in se počutiš boljše.«

»Hvala ti za vse, Klara. Rada te imam.«